

عنوان مقاله:

اسطوره شناسی تمثیلی مجموعه ی تخت جمشید

محل انتشار:

نشریه هنرهای زیبا- معماری و شهرسازی، دوره 23، شماره 4 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

سهند محمدی خبازان - گروه شهرسازی، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه هنر، تهران، ایران

میترا حبیبی - دانشیار گروه شهرسازی، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه هنر تهران

خلاصه مقاله:

پس از استیلای پارادیم پوزیتیویستی طی سده ی گذشته، در معماری و شهرسازی نیز همانند دیگر حوزهها، به روشهای تحقیقی و تحلیلی اکتفا شد که به از دست رفتن معنا و هویت در شهرها انجامید. برای رفع این مشکلات، مطالعه ی کیفی شهر به گونهای که به فرهنگ و جامعه و کالبد شهر با هم و از میان انواع متون فرهنگی بپردازد، مورد توجه قرار گرفت. رویکرد مطالعات فرهنگی، یکی از متاخرترین رویکردهای بینارشتهای است که بر پژوهش در تمام عناصری که در تعامل با یکدیگر فرهنگ خطاب می شوند، تاکید دارد. از سوی دیگر، با ابداع اسطورهشناسی نو، امکان مطالعه ی ساخت مند اسطورهها به عنوان یکی از منابع مطالعات فرهنگی، رویکرد نوشتار پیش رو، فراهم شده است. بر این اساس، پرسش اصلی پژوهش این است که چه ارتباطی میان شهرها و مکان های اسطورههای و تخت جمشید وجود دارد؟ این پژوهش نشان میدهد که از منظر روش اسطوره شناسی تمثیلی کروزر، میان شهرهای مثالی چون کنگدژ و ورمکرد رابطه ای مستقیم از نوع شباهت استوار است، در حالی که رابطه ی میان شهرهای اسطوره ای با تخت جمشید، نه از جنس شباهت، بلکه تمثیلی است؛ رابطه ای از جنس دلالت غیرمستقیم و بنابراین اسطوره ای، و در مجموع می توان گفت که برپایی مجموعه ای ایده آل به سان شهرهای اسطوره ای، علت نمونه ای هسته ی مرکزی تخت جمشید است.

کلمات کلیدی:

اسطوره شناسی تمثیلی، فردریش کروزر، تخت جمشید، کنگ دژ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1778035>

